

Opinie & Analyse

DE IPAD IS GEEN SPEELTJE VOOR JONGETJES

Voor het eerst heeft **NOEL SLANGEN** een iPad in handen gehad, een te groot uitgevallen telefoontoestel waarvoor de traditionele krantenlezer de schouders op haalt. Nochtans zal de iPad het aanzien van de media aanzienlijk veranderen.

Wie niet te vroeg is, zal te laat zijn

NOEL SLANGEN

Wie? Senior-adviseur bij communicatiebureau Groep C.
Wat? De iPad zal een ommekeer inluiden voor de gedrukte media.
Waarom? De mogelijkheden van het toestel zijn zeer divers.

'Deze week voor het eerst iPad in handen gehad. Zal ingrijpende impact op medialandschap hebben. Zeker voor kwaliteitspers.' Die tekst lanceerde ik vorige donderdag op Twitter. Tegen vrijdag waren er al heel wat reacties. Niet enkel op datzelfde Twitter, maar ook deze krant vroeg wat ik daarmee bedoelde. Mijn eerste punt was daarmee alvast gemaakt: de wisselwerking tussen digitale en traditionele media wordt alsnog belangrijker.

De iPad is een product van Apple, het lijkt op een computerscherm of op een te groot uitgevallen *smartphone* waarvoor je geen extra toetsenbord nodig hebt. Het toestel heeft het formaat van een doorsnee boek. De verwachting is dan ook dat deze iPad, en vergelijkbare producten van andere producenten, een fundamentele invloed zullen hebben op het aanzien van de gedrukte media. Die stelling lijkt knap voorbarig. Zo is de kans dat gedrukte media voor het grote publiek vervangen worden door digitale media uiterst klein. Meer nog, deze krant bewees eerder al dat als je heel wat inhoud vrij op het net gooit, meer mensen je krant kopen. Net zoals, tegen de algemene veronderstelling in, dvd's van een film die op televisie komt, meer verkocht worden dan andere. Een tijdschrift of krant is immers een belevingsproduct. Het is een symbool waardoor mensen zich kunnen verenigen. Zoals rond een kampvuur: een statement dat iets over onze identiteit zegt, want we zijn *Standaard*-lezers, *Story*-liefhebbers of *Canvas*-kijkers.

Community-gedreven

Media zijn een bron van identificatie, net zoals kleding, boeken, festivals of politieke partijen. Identificatie betekent dat er een groep ontstaat, waar je bij wil ho-

© pn

'Op de iPad zullen we reizen, boeken of belevingen kunnen bekijken die we misschien wel willen kopen omdat gelijkgestemden ze aanbevelen'

ren en misschien mee wil communiceren. Of waar je alvast van wil weten van welke films, groepen of standpunten die groep houdt. De traditionele lezersbrief is voor deze *community* zoals een strokje om op te kauwen wanneer men reuzenhonger heeft. De integratie van een medium op een digitale drager zoals de iPad opent deuren. Men kan *communities* creëren, waarbij een netwerk van mensen ontstaat. Een netwerk dat misschien niet altijd de behoefte voelt om grote meningen te ventileren, maar waar snel duidelijk wordt van welke producten en statements deze groep houdt. Een iPad biedt die mogelijkheden, op het niveau van ieder artikel of zelfs iedere foto. Bij een gedrukte krant is dit veel moeilijker.

De iPad kan een venster bieden op een samenleving waar we reizen, boeken of belevingen kunnen bekijken die we misschien wel willen kopen omdat gelijkgestemden ze aanbevelen. Zoals een goede

vriend je een uitmuntende fles wijn kan adviseren.

Tijd-gedreven

Het cliché 'tijd is geld' is een karikatuur, want we willen alsnog meer tijd inruimen voor dingen die we waardevol vinden zonder dat ze daarom nuttig moeten zijn. Sommigen noemen dit het nieuwe evenwicht tussen werken en leven. Tezelfder tijd neemt de informatiestroom hand over hand toe. Een apparaat zoals de iPad versnelt het verwerken.

Je kan vertrekken van een bepaalde krant en kiezen of je verbonden artikels wil lezen in een andere krant. Of net de artikels uitschakelen die je al eerder las. Scannen en bladeren gaat sneller, speciale redactionele benaderingen geven samenvattingen die je vandaag al waar neemt in sommige kranten die bijvoorbeeld met twee in plaats van één inleiding werken. We zullen in de toekomst meer tijd nemen om rustig en aange-

naam een erg lang stuk te lezen over iets wat we belangrijk genoeg om lezen zullen vinden. Misschien zelfs bij voorkeur in papieren versie. Maar heel wat artikels willen we snel kunnen doorbladeren om slechts stil te staan bij datgene wat we nu eenmaal moeten lezen.

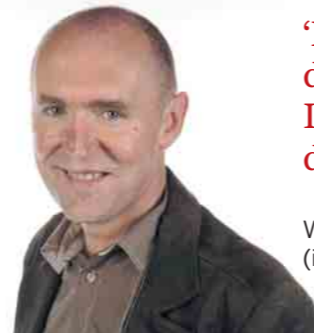
Multimediaal-gedreven

Toen de Vlaamse overheid de VRT verplichtte om multimediaal te denken, wist zowat niemand waarover dit ging. Het probleem was dat Tony Mary dit door zijn IBM-achtergrond wel begreep en prompt begon te investeren in iets wat toen gezien werd als een losgeslagen gebrek aan focus. Nochtans is de integratie van verschillende mediavormen een van de belangrijke vernieuwingen die de iPad biedt. Klik op een foto en je kan de film van het doelpunt zien in plaats van het bevroren beeld. Klik op de naam van de voetballer en je kan zijn palmares en filmpjes van eerdere doelpunten bekijken.

Wanneer traditionele media nieuwe media worden, geven ze controle uit handen. Gedaan de tijd waarin er beslist werd hoe je avond of leeservaring er uit zag. Kranten of tijdschriften worden vrouwde en gerespecteerde ceremoniemeesters die je langs een aantal thema's leiden, alsof het deuren zijn waarnaar je nu en dan naar binnen gaat. Waarbij iedere foto, naam of gebeurtenis je de gelegenheid geeft om dieper te gaan, meer te exploreren of vrienden en anderen te laten weten wat jij nu interessant vond om te lezen en te ontdekken.

Early-gedreven

Maar we zijn nog niet zover. Zoals in iedere sector zullen wij voorafgegaan worden door de zogenaamde *'early adopters'*, mensen die er een sport van maken om de eersten te zijn om iets te kopen, te beleven of te doen. Waarna er een lange pauze optreedt waarin wij even de kat uit de boom kijken. En vervolgens de grote massa zich ook in die nieuwe manier van mediabeleving stort. Voor iedereen die in de media en aanverwanten werkzaam is, stelt zich de vraag of men dan klaar is. Wie niet te vroeg is, is te laat. In het begin van de 19de eeuw schreef het hoofd van de Amerikaanse patentdienst dat 'alles wat uitgevonden kan worden, nu wel uitgevonden zal zijn'. Misschien een les voor iedereen die vandaag de iPad ziet als een speeltje voor jongetjes.

'Mocht Eddy Merckx er niet geweest zijn, dan zou ik nooit in dit vak zijn gestapt. Ik acht hem voor 80 procent verantwoordelijk dat ik wieljournalist ben'

VRT-wielercorrespondent **Michel Wuyts** legt uit hoe hij de microbe te pakken kreeg (in De Morgen).

De grenzen van het automobilisme

Mobiliteitsexpert **KRIS PEETERS** schrijft een brief aan zijn naamgenoot, minister-president Kris Peeters. Met tips voor een beter mobiliteitsbeleid.

KRIS PEETERS

Wie? Auteur van 'De File Voorbij' en mobiliteitsexpert.
Wat? De Vlaamse regering moet ambitieuzer zijn op mobiliteitsvlak.
Waarom? Peeters II voert vooral een autobeleid.

Geachte heer minister-president,

Misschien kent u me van naam. De laatste weken dook die her en der op naar aanleiding van de publicatie van mijn boek *De File Voorbij*. De ene Kris Peeters is de andere niet, werd hier en daar gegniffeld. Men verwees dan naar uw verwoede pogingen om, desnoods met Chinese vrijwilligers en veel belastinggeld, Opel Antwerpen open te houden, terwijl ik beweer dat het automobilisme zijn grenzen heeft bereikt. Toch is uw aandeel in mijn boek groter dan u vermoedt: ik schreef het met een beurs van het Fonds Pascal Decroos, waarvoor u recent het budget optrok. Mijn welgemeende dank daarvoor: een democratisch leider die de kritiek op zijn beleid zelf financiert, dat is de democratie op haar best. En kritiek heb ik. Alle retoriek over fietsers en openbaar vervoer ten spijt, is het Vlaamse mobiliteitsbeleid nog altijd vooral een autobeleid. Auto's vallen nu eenmaal het meest op: ze nemen zoveel plaats in dat ze elkaar letterlijk voor de wielen rijden.

Files zijn dus prioriteit nummer één. Wetende dat ruim 80 procent van de automobilisten in de spits alleen in de wagen zit, zou de diagnose kunnen zijn dat er te veel auto's zijn. Maar wegeningenieurs redeneren andersom: als er zo- en zoveel auto's zijn, dan moeten de wegen zo- en zoveel capaciteit hebben. Mobiliteitsbeleid wordt zo gereduceerd tot wegbouw: extra rijstrook op de E313, een ring rond Antwerpen, een ring rond Brussel, hier en daar nog wat missing links. Vervelend maar waar: hoe meer wegen er zijn, hoe meer missing links. En hoe meer verkeer er naartoe komt. Autoverkeer wel te verstaan, want de auto is een koekoek die de andere modi letterlijk én figuurlijk wegduwt. Spijtig voor de fietsers die bij mooi zomerweer nog massaler sneuvelen dan anders. Pech voor de kinderen die niet meer kunnen buiten spelen. Jammer voor de ouders die bij ozonalarm niet meer mogen bewegen. Vergeef me als ik wat kort door de bocht ga. Eigenlijk wou ik vandaag bij u langskomen om u mijn boek cadeau te doen en, als Kris Peeters onder elkaar, even van gedachten te wisselen. Maar uw agenda belste er anders over. Dus neem ik mijn toelichting op deze sluiptrouwe om u toch enkele suggesties aan de hand te doen.

Eerste suggestie: er waren rond Antwerpen nooit zo weinig files als ten tijde van de Ringwerken. Dit dankzij een prachtig Minderhinderplan, met informatie, extra aanbod van openbaar vervoer en investeringen in fietsvoorzieningen. Als we nu eens op-

nieuw zo'n plan maakten? Voordelen: direct effect, miljarden uitgespaard, geen bruggen of tunnels die woonwijken en natuurgebieden doorkruisen, geen hinder tijdens de werken (want ze zijn er niet). Bonus: ook toepasbaar voor Brussel. Tweede suggestie. Met Vlaanderen In Actie willen we op logistiek gebied tegen 2020 tot de top 5 van de regio's behoren. Maar als het gaat om verkeersveiligheid, is het bescheidenheid troef. Dan vinden we enkele honderden doden als wagentol aanvaardbaar. Nochtans kan het anders. Recent bracht Vlaanderen al zijn verkeersborden digitaal in kaart. Wat als we daar nu eens echt iets mee deden? Bijvoorbeeld door Intelligente Snelheids Aanpassing (ISA) in te voeren, waardoor auto's zelf hun snelheid afstemmen op de limiet? De techniek is er. Het draagvlak (zo bewijst onderzoek) ook. Alleen de politieke moed ontbreekt nog. We zouden meteen kunnen ophouden onze straten en wegen aan te leggen als minigolftereinen. Met de vrijgekomen budgetten geven we chauffeurs die ISA willen een subsidie. Als 20 procent van het wagenpark over ISA beschikt, is het effect over het hele wegennet merkbaar. Wist u dat 1 km/uur minder 3 procent minder ongevallen en 5 procent minder zwaargewonden en doden oplevert? Bovendien is trager in dit geval sneller, want de wegcapaciteit wordt beter benut. Vier keer winst dus: meer veiligheid, minder files, minder energieverbruik, minder uitstoot.

Als het gaat over verkeersveiligheid, is het in Vlaanderen bescheidenheid troef

Welke minister zou niet op deze manier willen scoren? Suggestie drie. Verplicht uw administratie alle kruispunten met lichten op gewestwegen conflictvrij te regelen. Een links afslaande auto kan dan niet meer gegrepen worden door een recht doorrijdende auto. In Nederland deden ze het ons voor. Resultaat: 45 procent doden en zwaargewonden en 30 procent ongevallen minder. Kostprijs: vrijwel nul. En weet u wat? Voor dit alles zijn niet eens extra bevoegdheden nodig.

U kan nog meer doen. Bijvoorbeeld verkeersonderzoek waarbij alleen auto's worden geteld verbieden. Een Vlaanderen waarin iedereen meetelt, moet ook steeds zijn voetgangers, fietsers en openbaarvervoergebruikers tellen, nee? En hoe groot zou de winst in autokilometers én in termen van lokale economie niet zijn indien u een moratorium op *shopping malls* zou afkondigen? Als ex-Unizoman kan het niet anders of u bent daar gevoelig voor. Genoeg. Dit en nog veel meer staat veel uitgebreider in mijn boek. Ik bezorg het u nog. Misschien is het een idee om het op de achterbank van uw dienstlimousine te leggen? *'De File Voorbij'* lezen in de file en dan beseffen dat je niet in de file staat, maar de file bent. Geef toe, het hééft iets.

Kris Peeters, de andere

WAARDE REDACTIE

IVF

In het artikel 'Speculeren op de babybeurs' (*DS 3 juli*) wordt de boodschap 'Een slimme meid heeft haar kind op tijd' blijkbaar verkeerd begrepen. De in vitro fertilisatiewereld wil doen geloven dat met het invriezen van eicellen het tijdstip van de menopauze geen probleem meer is. De juiste boodschap is: 'Een slimme meid heeft haar kind niet te vroeg en niet te laat'. Met de euforie voor IVF is men blijkbaar vergeten dat de kwaliteit van de voortplanting niet afhangt van de eicellen, maar wel van de baarmoeder. Een vrouw is van nature méér onvruchtbaar dan vruchtbaar, en daarom zijn menstruaties en spontane miskramen normale fenomenen van de menselijke vruchtbaarheid. Een Leuvense onderzoeksgroep heeft recent aangetoond dat met IVF tot 90 procent van de embryo's genetisch abnormaal zijn. Allicht is dit niet anders bij natuurlijke conceptie. De selectie van embryo's gebeurt dan echter door de baarmoeder.

Waarom schrijven we 'niet te vroeg'? Een eerste zwangerschap op zeer jeugdige leeftijd gaat gepaard met een significant verhoogd risico op vroeggeboorte en fetale groeiachterstand. Dit risico is genormaliseerd rond de 18 jaar. Meerdere jaren spontane menstruaties blijken de baarmoeder te preconditioneren voor een gunstig verloop van de zwangerschap. Waarom schrijven we 'niet te laat'? Een eerste zwangerschap na de leeftijd van 30 jaar gaat gepaard met een toename van verwikkelingen zoals vroeggeboorte, fetale groeiachterstand, subtiel hypertensie of stoornissen van het koolhydratenmetabolisme. De fertiliteitswereld mag zich dan razend snel ontwikkelen, het probleem van de menopauze oplossen door het invriezen van eicellen biedt geen garan-

tie op een goede kwaliteit van de voortplanting. Een slimme meid heeft wel degelijk haar kind op tijd.

Ivo Brosens (Leuven)

EU-concert (1)

I Love EU heet het feest waarmee dit weekend het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie luister werd bijgezet. Het werd een feest 'op zijn Belgisch', in de slechte betekenis van het woord. In de muzikale programmatie moest multicultureel België het stellen met een Franstalig en Engels-talig liedjesprogramma. Zelfs in wat aangekondigd werd als een *Belgian Meadly*. Eén gelukkige uitzondering was een bijdrage van José Van Dam in het Italiaans.

Alan Bruyndonckx (Tervuren)

EU-concert (2)

Ik keek dit weekend naar het concert in de tuin van Laken, georganiseerd ter gelegenheid van het Belgische voorzitterschap van de Europese Unie. Groot was mijn ontgoocheling: geen enkel Nederlandstalig lied kwam aan bod! Is het België of is het de Franstalige gemeenschap die voorzitter is van de Europese Unie? Of is dit alles wraak voor het feit dat de Vlamingen twee weken geleden massaal voor de N-VA hebben gestemd?

Jos Aerts (Mortsel)

CORRECTIES & AANVULLINGEN

Blondé. De historicus met wie Peter Vandermeersch destijds samenwerkte aan de Ufsia, heet niet Bruno Bulté, maar Bruno Blondé (*DS 3 juli*). Hij is als hoogleraar verbonden aan het Centrum voor Stadsgechiedenis van de Universiteit Antwerpen.